

Paraša: Šlach lecha

5 820 písmen

1 540 slov

119 veršů

198 řádek

3 micvot

וַיְדַבֵּר ה' אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: שְׁלַח-לְךָ אַנְשִׁים וַיָּתְרוּ
 אֶת-אֶרֶץ כְּנָעַן אֲשֶׁר-אֲנִי נֹתֵן לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ אֶחָד
 אִישׁ אֶחָד לְמִטָּה אֲבֹתָיו תִּשְׁלַחוּ כָּל נָשִׂיא בְהֵם:

Hospodin mluvil k Mošemu řka: Vyšli si muži, ať prohlédnou zemi Kenaán, již dávám synům Jisra'ele, každého za kmen jeho otců, každý z nich ať je jeho kníže.

Sidra pro tento týden: Šlach lecha**1. alija (Be-midbar 13:1–20)**

Moše vyšle zvědy do Kenaanu. Zvědů je celkem dvanáct, jeden z každého kmene. Jsou zmíněna jejich jména. Kmen Jehuda zastupuje Kalev, syn Jefunův, kmen Efrajim Hošea, syn Nunův. Moše změni Hošeovi jméno na Jehošua. Zvědové mají do země Kenaan přijít od jihu, projít ji až k horám, prozkoumat ji, a především zjistit sílu obyvatel a jejich měst.

2. alija (13:21–14:7)

Zvědové projdou zemí od jihu přes Hebron až po Levo Chamat na severní hranici země Kenaan. V údolí hroznů odříznou hrozen tak velký, že ho musí nést dva muži. Po čtyřiceti dnech putování zemí se zvědové vrací, aby předali zprávu Jisra'eli. Zpráva začíná pozitivně – země je skutečně dobrá a krásná, ale přichází i varování před mocnými národy, které zemi obývají, a před silou jejich opevněných měst. Kalev se snaží přesvědčit lid Jisra'ele, aby nedbal na zdánlivou převahu kenaanských národů, důvěřoval Bohu a vydal se zemi dobýt. Ostatní zvědové kromě Jehošuy jsou proti němu. Lidé jsou zoufalí a někteří si přejí vrátit se zpátky do Egypta. Moše a Aharon upadnou do smutku, Jehošua a Kalev si roztrhnou oděv jako při zaslechnutí zlých zpráv.

3. alija (14:8–25)

Jehošua se ještě naposledy pokusí Jisra'el přesvědčit, že mu Bůh zcela jistě pomůže při dobývání země, pokud se proti němu nebudou bouřit. Lidé ale Jehošuovi hrozí, že ho ukamenují. Bůh sám nařká nad nedostatkem víry a hrozí celý Jisra'el zničit jedinou ranou. Moše se opět modlí za odpuštění – kdyby Bůh Jisra'el skutečně nyní zničil, mohly by ostatní národy říct, že nebylo v Jeho moci přivést je do země zaslíbené. Bůh vyslyší Mošeho upřímnou modlitbu pod jednou podmínkou.

4. alija (14:26–15:7)

Žádný muž z lidu Jisra'ele, který je v tento den starší dvaceti let, nevstoupí do Erec Jisra'el a zemře v poušti během následujících čtyřiceti let. Těchto čtyřicet let

odpovídá dnům, kdy zvědové putovali zemí, aby jí nakonec pohrdli. Umírají všichni zvědové kromě Jehošuy a Kaleva. Moše informuje lid Jisra'ele o Božím rozhodnutí. Skupina lidí se pokusí vzepřít se rozsudku a dobýt zemi silou, přičemž nedbá na Mošeho varování, že Boží rozsudek již byl vyneseno a je platný – Jisra'el pro tentokrát svou šanci promarnil. Tito lidé se ale nedají zastavit a vypraví se do Kenaanu, kde jsou na hlavu poraženi. Bůh předává Mošemu instrukce, aby lid přinášel zvířecí oběti vždy společně s moučnou obětí a úlitbou vína.

5. alija (15:8–16)

Příkázání přinést moučnou oběť a úlitbu je rozšířeno na všechny oběti a všechny příslušníky národa.

6. alija (15:17–26)

362. micva Pokud někdo upeče chléb z obilí, které vyrostlo v zemi Jisra'ele, musí oddělit z těsta jeho část – chalu. Jsou stanoveny oběti, které je třeba přinést, pokud se celý národ neúmyslně dopustí modloslužby.

7. alija (15:27–41)

Je rozebrána do detailů oběť, kterou přináší jednotlivec, který se neúmyslně dopustí modloslužby. Jsou vyjmenovány tresty za vědomou modloslužbu a znesvěcení. Jeden muž je o šabatu přistižen při sběru dřeva. Bůh nařídí, aby byl odsouzen k smrti.

363. micva Mošemu jsou předány instrukce ke zhotovení cicit.

364. micva Člověk se nesmí nechat svést svým srdcem, ani svými očima ze správné cesty.

Haftara (Jehošua 2:1–2:24)

Haftara z knihy Jehošua popisuje události, které předcházejí příchodu Jisra'ele do země. Jehošua vyšle do země dva zvědy, kteří dorazí do Jericha a ukryjí se u nevěstky Rachav. Když je jejich přítomnost odhalena, Rachav je ukryje a sdělí jim, že na všechny obyvatele Jericha padla hrůza z Jisra'ele. Požádá je, aby Jisra'elci ušetřili ji a její rodinu při dobývání města. Zvědové se vrací k Jehošuovi a nesou mu dobré zprávy.

K čemu jsme vůbec my, konvertité?

„Poznala jsem, že vám Hospodin již tuto zemi dal ... protože Hospodin, váš Bůh, je Bohem nebes nahoře a na zemi pod nimi.“ (Jehošua 2:9–11)

O moavské Rut slyšel téměř každý. V rabínské tradici se stala vzorem ideálního konvertity k judaismu, když po smrti svého manžela odmítla opustit svou tchyni a řekla: „Tvůj lid bude mým lidem, tvůj Bůh mým Bohem.“ (Rut 1,16) Rut však není jedinou „nežidovskou“ hrdinkou, kterou rabínská tradice staví jako ukázkový příklad věrnosti Bohu a židovskému lidu. Připojuje se k ní i nepravděpodobná hrdinka naší haftary, kenaanská nevěstka Rachav.

Rachavina spravedlnost se ukáže ve chvíli, kdy zachrání život zvědům, které Jehošua poslal na průzkum Jericha. Byl to právě její výrok, který vedl řadu učenců k tomu, že ji považovali za spravedlivou konvertitku: „Poznala jsem, že vám Hospodin již tuto zemi dal, protože na nás padla hrůza z vás a všichni obyvatelé té země před vámi změkli. Slyšeli jsme přece, že když jste vycházeli z Egypta, Hospodin před vámi vysušil vody Rákosového moře, a co jste učinili dvěma emorejským králům na východ od Jordánu, Síchonovi a Ogovi, které jste do posledního pobili. A my to slyšeli a naše srdce se rozplynulo a znovu se již bojovný duch před vámi nepozvedl, protože Hospodin, váš Bůh, je Bohem nebes nahoře a na zemi pod nimi...“ (2:9–11)

I když její výpověď není tak rozhodná jako slavná Rútova přísaha věrnosti, obsahuje v sobě Rachavino prohlášení jak uznání suverenity Boha, tak i zvláštní vztah Boha k Jisra'eli. A stejně jako se Rúta, ač Moábka, stala babičkou krále Davida, tak i Rachav je považována za prababičku dlouhé řady kohanim (kněží) a proroků. Podle jednoho midraše ze sbírky Sifrej z nevěstky Rachab vzešlo osm kněžských proroků, a to

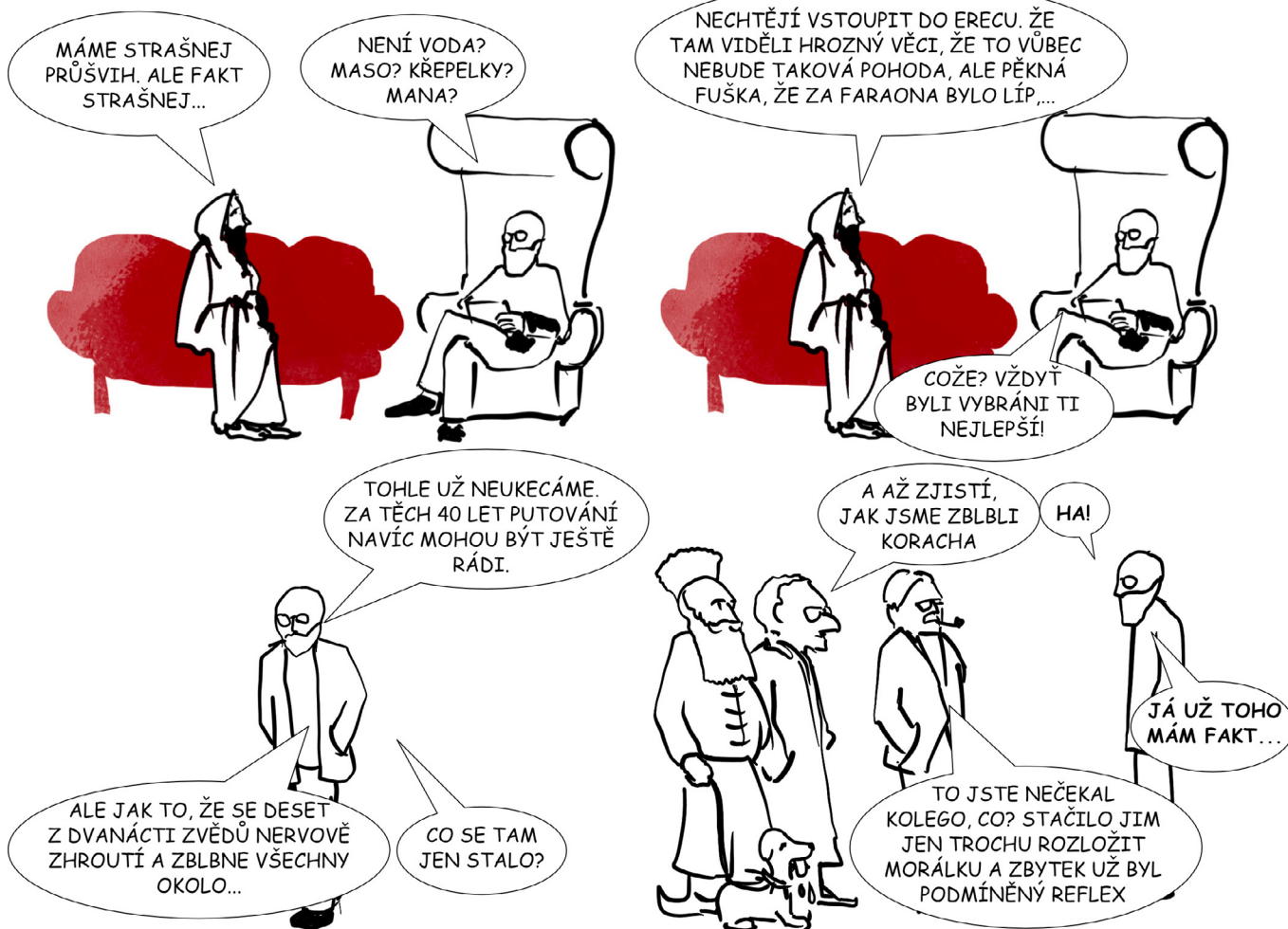
Jirmejahu a Chilkijahu, Šarjahu a Machasjahu, Baruch a Nerijahu, Chananel a Šalom. Rabi Jehuda dodává: „Mezi vnučky nevěstky Rahav patřila také prorokyně Chulda.“

Midraš zde navazuje na výraznou rabínskou tendenci přisuzovat velké a významné role postavám (zejména ženám), o nichž se obvykle nepředpokládalo, že by měly ve své společnosti zvláštní postavení (nebo jako v tomto případě bylo dokonce jejich postavení díky nestandardnímu povolání na společenském žebříčku velmi nízké). Midraš však jde ještě o krok dál – vysvětluje, proč se tyto příběhy v Tanachu objevují:

„A z toho si můžeme vzít ponaučení – pokud je někdo z cizího národa ochoten vystavit se nebezpečí a riskovat svůj život tím, že se přiblíží Bohu, pak Jisra'el, který žije podle Tóry, by měl být ochoten o to více.“

Jinými slovy, pokud byla Rachav (nebo Rúta) schopna takové obětavosti, o to více by měl být téhož schopen samotný Jisra'el. Což se ne vždy děje, jak lze vidět nejen z Tóry a z prorockých knih, z nichž jsme četli haftarat během roku.

Zvědové, které vyslal Moše, se vrátili vyděšení k smrti, ale zvědům, které vyslal Jehošua, dodala odvahu kenaanská nevěstka. Někdy je zapotřebí nového pohledu, který může přijít z netušených míst, aby Jisra'eli připomněl sílu Boha a Tóry. A přijde-li tento pohled od konvertitů, pak i to slouží ke chvále Jisra'ele, že tyto konvertity inspiroval, neboť jeho posláním je „být světlem národům.“

...DOST!!

UKLIDNI SE MICHAELI, VŠECHNO JDE PODLE PLÁNU. A VEZMI NA SEBE NORMÁLNÍ PODOBU, ZABÍRÁŠ MOC MÍSTA...

CHCEŠ PO NĚKOM, KDO NĚCHAL ZA SEBE TOLIK LET ROZHODOVAT JINÉ, ABY SE DOKÁZAL ROZHODOVAT SÁM A JEŠTĚ K TOMU SPRÁVNĚ? TO CHCE MNOHEM VÍČ ČASU...

COPAK SES NIC NENAUČIL? NIKDY NIC NEBUDE DOKONALÉ. VŽDY TU BUDE NĚJAKÝ PROBLÉM NEBO ZÁDRHEL. JEN HLUPÁK BY U LIDÍ HLEDAL BEZCHYBNOST..

CELOU DOBU SE JIM SNAŽÍM POMÁHAT A KDYKOLI TO ZAČNE VYPADAT DOBRĚ, TAK SE DO TOHO MUSÍTE VLOŽIT VY! DNES TO MOHLO SKONČIT A MÍSTO TOHO TO BUDE TRVAT DALŠÍCH 40 LET! JÁ VÁS VŠECHNY....

KLID KOLEGO, NENECHTE PRCHLIVOST CLOUMAT SVÝM MAJESTÁTEM...

ODHALUJE NAŠÍ PRAVOU PODOBU, DAMMIT...

NA ROVINU, KOLEGO, MYSLÍTE, ŽE BY SE NECHALI TAK SNADNO ZBLBNOUT, KDYBY NA TO NEMĚLI NÁBĚH? MY TO JEN VYZKOUŠELI...

DĚLÁME CHYBY, ALE SPOUSTU JSME TOHO POCHOPILI. TŘEBA ŽE PROBLÉMY SE MAJÍ ŘEŠIT HLED, I KDYŽ TO NENÍ PŘÍJEMNÉ, JINAK JE TO JEN HORŠÍ.

ŽE OUTFIT NENÍ VŠECHNO

TAK SNAD TO VŠECHNO MĚLO A BUDE MÍT SMYSL...

TAKY DĚLÁME JEN SVŮJ ÚKOL, STEJNĚ JAKO VY.

ŽE TROCHA POKORY TĚ NEZABIJE.

ŽE BEZ SPRÁVNÉHO CHOVÁNÍ K DRUHÝM I KE SVĚTU JE DODRŽOVÁNÍ TÓRY K NIČEMU

ŽE SE NIC NEMÁ PŘEHÁNĚT

ŽE NENÍ DOBRÉ HRÁT SI NA PŘÍLIŠ SPRÁVEDLIVÉ

ALE TEN MŮJ GAUČ UŽ ASI NECHÁME TADY.

ŽE SOUDIT SE MÁ S ROZUMEM I CITEM

Děkujeme za dva roky přízně, podpory a trpělivosti.